

Υπόθεση T-16/91

Rendo NV κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Συμφωνία περιορίζουσα την εισαγωγή και εξαγωγή ηλεκτρικού ρεύματος στις Κάτω Χώρες — Μερική άρνηση λήψεως αποφάσεως ως προς το συμβιβαστό της συμφωνίας αυτής με το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 1992 II - 2420

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις υποκείμενες σε προσφυγή — Πράξεις που μεταβάλλουν την έννομη κατάσταση του προσφεύγοντος — Απόφαση της Επιτροπής να παραπέμψει την εξέταση ορισμένων προβλημάτων που ανέκλυαν από καταγγελία σύμφωνα με τον κανονισμό 17 σε διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 169· κανονισμός 17 του Συμβουλίου· κανονισμός 99/63 της Επιτροπής)
2. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Απόφαση της Επιτροπής σε θέματα ανταγωνισμού — Καταγγέλματες επιχειρήσεις που μνημονεύονται ονομαστικώς — Παραδεκτό της προσφυγής όπως αυτό προκύπτει από τις διατάξεις που αφορούν τις περιλαμβανόμενες στην καταγγελία αιτιάσεις
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 173, εδ. 2)

3. *Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Εξέταση των καταγγελιών — Υποχρέωση της Επιτροπής να αποφανθεί μέσω αποφάσεως σχετικά με το υποστατό παραβάσεως — Δεν υφίσταται παρόμοια υποχρέωση*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 90 § 2· κανονισμός 17 του Συμβουλίου, άρθρο 3*)
 4. *Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση της Επιτροπής να αποφανθεί επί καταγγελίας αφορώσας συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων μόνο μετά το πέρας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης σχετικά με εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα περιορισμούς σχεδόν όμοιους προς τους προβλεπόμενους από τη συμφωνία — Επιτρέπεται*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 169· κανονισμός 17 του Συμβουλίου*)
 5. *Πράξεις των Οργάνων — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Έκταση της υποχρεώσεως*
(*Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 190*)
 6. *Διαδικασία — Εισαγωγικό δίκης έγγραφο — Απαιτήσεις ως προς τον τύπο — Συνοπτική περιγραφή των προβαλλομένων λόγων*
(*Οργανισμός του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άρθρο 19· Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρο 38 § 1· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 44 § 1*)
1. Είναι παραδεκτή η προσφυγή ακυρώσεως με την οποία ο υποβάλων καταγγελία σύμφωνα με τον κανονισμό 17 στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να παραπέμψει την εξέταση μιας εθνικής νομοθεσίας, η οποία υποθάλλει τις θίγουσες τον ανταγωνισμό πρακτικές που καταγγέλλονται στην καταγγελία, στο πλαίσιο διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης, διότι η απόφαση αυτή, καίτοι δεν αποτελεί απόφαση περί θέσεως στο αρχείο, έχει εν προκειμένω οριστικό χαρακτήρα και δύναται, ως εκ τούτου, να θίξει την έννομη, από διαδικαστική άποψη, κατάσταση του προσφεύγοντος.
- Πράγματι, η διαδικαστική θέση όσων έχουν υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή διαφέρει ουσιωδώς στο πλαίσιο μιας διαδικασίας βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης από τη θέση που θα είχαν στο πλαίσιο μιας διαδικασίας που έχει κινηθεί βάσει του κανονισμού 17. Στην
- τελευταία αυτή περίπτωση, οι καταγγελλαντες απολαύουν διαδικαστικών δικαιωμάτων σαφώς προσδιορισμένων από τον κανονισμό 99/63 καθώς και τη δυνατότητα να υποβάλουν σε δικαστικό έλεγχο την τελική απόφαση της Επιτροπής. Αντιθέτως, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης, οι υποβαλόντες την καταγγελία δεν απολαύουν τέτοιων διαδικαστικών δικαιωμάτων ούτε έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν ενώπιον του κοινοτικού δικαστή προσφυγή κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί θέσεως της καταγγελίας τους στο αρχείο.
2. Το γεγονός ότι μια επιχείρηση μπορεί να έχει εξατομικευτεί σε μια πράξη δεν σημαίνει ότι το σύνολο των διατάξεων μιας τέτοιας πράξεως την αφορά, κατ' ανάγκην, άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, το γεγονός ότι μια ληφθείσα από

την Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό 17 απόφαση μνημονεύει ονομαστικά τις καταγγελίες επιχειρήσεις δεν επιτρέπει στις εν λόγω επιχειρήσεις να προσβάλουν τα μέρη της αποφάσεως αυτής τα οποία δεν αφορούν περιλαμβανόμενες στην καταγγελία τους αιτιάσεις.

3. Στο πλαίσιο μιας διαδικασίας σύμφωνα με τον κανονισμό 17, η Επιτροπή δεν υποχρεούται, όταν διαπιστώσει μια παράβαση, να λάβει απόφαση υποχρεώνουσα τις οικείες επιχειρήσεις να θέσουν τέρμα σ' αυτήν, ο δε υποβαλών καταγγελία δεν δικαιούται να απαιτήσει από την Επιτροπή να λάβει απόφαση ως προς το υποστατό της προβληθείσας παραβάσεως. Το αντίθετο θα ίσχυε μόνον αν το αντικείμενο της καταγγελίας ενέπιπτε στις αποκλειστικές αρμοδιότητες της Επιτροπής. Εντούτοις, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 90, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

4. Είναι δικαιολογημένη η ληφθείσα σύμφωνα με τη διαδικασία του κανονισμού 17 απόφαση της Επιτροπής να μην αποφανθεί επί των περιορισμών στην εισαγωγή ηλεκτρισμού που περιλαμβάνονται σε συμφωνία μεταξύ επιχειρήσεων για όσο χρόνο το εν λόγω κοινοτικό όργανο δεν θα έχει εξετάσει, στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω παραβάσεως που προτίθεται να κινησει, το συμβιβαστό με το κοινοτικό δίκαιο μιας εφαρμοζομένης στο κράτος μέλος όπου ισχύει η συμφωνία νομοθεσίας επιβάλλουσας περιορισμούς σχεδόν όμοιους και δυνάμενους να παράγουν τα ίδια αποτελέσματα.

Πράγματι, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεώσει επιχειρήσεις, προκειμένου να τεθεί τέρμα σε μια παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης, να προβούν σε ενέργειες αντίθετες προς εθνικό νόμο χωρίς να έχει προβεί στην εκτίμηση, από πλευράς κοινοτικού δικαίου, του νόμου αυτού. Για μια τέτοια εκτίμηση, με την οποία είναι δυνατό να διακυβευθούν συμφέροντα εθνικής δημοσίας τάξεως, η ενδεδειγμένη διαδικασία που διαθέτει η Επιτροπή είναι αυτή του άρθρου 169 της Συνθήκης, όπου τα κράτη μέλη εμπλέκονται άμεσα και όπου στο Δικαστήριο εναπόκειται να διαπιστώσει, ενδεχομένως, αν ένας εθνικός νόμος συνιστά παράβαση της Συνθήκης.

5. Πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον που μπορεί να έχουν άλλα εκτός των αποδεκτών μιας πράξεως πρόσωπα, τα οποία όμως η εν λόγω πράξη αφορά άμεσα και ατομικά, να λάβουν εξηγήσεις όταν πρόκειται για την εκτίμηση της εκτάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
6. Στο δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιγράφονται συνοπτικώς οι προβαλλόμενοι λόγοι. Τούτο σημαίνει ότι στο εν λόγω δικόγραφο πρέπει να διευκρινίζεται σε τι συνίσταται ο λόγος στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε η αφηρημένη απλώς προαγγελία του δεν πληροί τις απαιτήσεις του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του Κανονισμού του Διαδικασίας. Αυτός είναι ακριβώς ο λόγος για τον οποίο η απλή αναφορά σε παράβαση ουσιώδους τύπου δεν μπορεί, χωρίς συγκεκριμένους ισχυρισμούς σχετικούς με τον παραβιασθέντα τύπο, να θεωρηθεί ως επαρκής.